

N:o 94.

Af Herrar **Anders Andersson, J. W. Lundqvist, Sven Magnusson, Magnus Svensson och Johannes Jonson**, alla från Skaraborgs län: *Om underdånig hemställan till Kongl. Maj:t, rörande åtgärders vidtagande för grundskatternas aflösning.*

Frågan om grundskatternas förenkling och omsättning i penningar har kräft en tidrymd af 157 år för sin lösning, eller alltsedan 1712 då Konung Carl XII anbefalldes Kammar-kollegiet att uppgöra förenkling och dervid taga i öfvervägande om icke nyttigast vore att räntorna och tionden sattes till en viss summa penningar. Ehuru för mer än 180 år tillbaka Skåne och några andra provinser fingo sin grundskatt bestämd att utgöras i penningar och oberoende af vexlande varupris, kunde dock denna viktiga fråga af Representationen icke behjertas förr, än under sednare 20 åren röster börjat höja sig, dels för grundskatternas aflösning och dels deras ovilkorliga bortstrykande från den skattlagda jorden.

Enär dessa röster med hvarje riksdag blifvit allt högljuddare, har man trots att, under alla omständigheter, det icke kan få anstå i århundraden, för att på ett eller annat sätt göra den Svenska jorden till sin skattegrund lika öfver hela landet; och för vinnande af detta mål har man vid föregående riksdagar uppsökt tvänne alternativ för en aflösning, nämligen:

1:o. Att höja grundskatterna med $\frac{1}{5}$:del utöfver dess närvarande belopp och att staten sjelf ombesörjer amorteringen å kapitalet på det sätt, att den ena procenten, som årligen betalades utöfver skatten, så småningom bildade det kapital, som skulle ersätta densamma.

2:o. Att sätta den skattskyldiges skuld till staten i paritet med hypothekslån och i likhet med dessa amorteras, så att allmänna hypotheksbanken utfärdade till Statsverket ett antal obligationer, motsvarande grundräntornas och tiondens kapitalvärde efter sednaste förvandling i penningar, och de skattskyldige i stället till nämnda bank erlade sina skatter i form af 5 procent ränta och 1 procent amortering o. s. v. Svenska jordnaturen skulle då blifva lika, hvad skatterna beträffar, efter en tid af 40 år.

Då man vid denna riksdag har att vänta en ny organisation af landt-försvaret, hvarvid måhända indelningsverket kommer att upplösas eller skiljas från den roterade jorden, torde vara lämpligt, att äfven på samma gång börja arbetet för åvägabringande af en aflösning af grundskatterna, helst som dessa bördor ligga i ett visst sammanhang med hvarandra, och då det förra af de här ofvan framställda alternativen, i anseende till den höga tillökningen i skattebeloppet, icke med skäl kan göras obligatoriskt, måste man välja det sednare. En föregående utredning fordras dock för att få veta de vilkor, hypotheksbanken och de särskilda hypotheksföreningarne fordra för öfvertagande af denna affär. Ett vid förra riksdagen i Andra Kammaran framställt förslag i sådan riktning föll med 74 röster mot 78; ett resultat, som gifvit oss anledning att, såsom en förberedande åtgärd för frågans vidare utveckling, vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t behagade infordra såväl allmänna hypotheksbankens som de särskilda hypotheksföreningarnes yttranden, huruvida dessa skulle finnas benägna att, emot det att staten öfverläte förmånsrätten till grundräntornas och tiondens uppbärande af skattehemman och lägenheter inom riket, till Statsverket utfärda emot deras kapitalvärde svarande obligationer med 5 procent ränta och vanlig utlottning, samt till Riksdagen göra den framställning, hvartill dessa yttranden kunna föranleda.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1871.

Anders Andersson.

J. W. Lundqvist.

S. Magnusson.

Magnus Svensson.

Joh. Jonson,

från Skaraborgs län.